ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο Σχέδιο Νόμου «Διορισμός σε μονιμες θέσεις του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α.»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Αποτελεί βασική αρχή του διοικητικού συστήματος, ότι οι πάγιες ανάγκες της Διοίκησης πρέπει να εξυπηρετούνται από μόνιμους υπαλλήλους, οι οποίοι προστατευόμενοι από τη μονιμότητα μπορούν αδέσμευτοι και ανεπηρέαστοι να εκτελούν τις επιταγές της Πολιτείας και να υπηρετούν το λαό.

Ταυτόχρονα όμως αναγνωρίζεται οτι σ' ένα συγχρονο Κράτος μπορεί να γίνει απόκλιση απ' τον παραπάνω κανόνα για την κάλυψη προσωρινών ή έκτακτων αναγκών με μη μόνιμους υπαλλήλους.

Η πολιτική όμως που ακολουθήθηκε στην πραξη για πολλά χρόνια όσον αφορά τις προσλήψεις, είχε σαν αποτέλεσμα την παραβιαση αυτού του κανόνα. Έτσι πάγιες λειτουργικές ανάγκες της Διοίκησης αντί να εξυπηρετούνται από μόνιμους υπαλλήλους καλύπτονται από προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Ένα άλλο αποτέλεσμα είναι ότι υπάλληλοι με τα ίδια προσόντα που εκτελούν την ίδια εργασία και καλύπτουν τις ίδιες λειτουργικές ανάγκες της Διοίκησης να διέπονται από διαφορετικό υπηρεσιακό καθεστώς. Έτσι φτάσαμε στον απαράδεκτο διαχωρισμό των εργαζομένων σε Α' και Β' κατηγορίας: από τη μια μεριά οι μόνιμοι υπάλληλοι με κατοχυρωμένη τη σταδιοδρομία τους και απ' την άλλη το προσωπικο ιδιωτικού δικαίου χωρίς καμιά προοπτική εξέλιξης και με δυσμενέστερο καθεστώς ασφάλισης κα. συνταξιοδότησης.

Η ανομοιογένεια αυτή επιδρά αρνητικά και στην αποδοτικότητα της Δημόσιας Διοίκησης, η οποία εγκλωβισμένη μέσα σε πληθώρα νομικίστικων και περιπτωσιολογικών ρυθμίσεων, δεν μπορεί να κατανέμει ορθολογικά το προσωπικό, να το αξιοποιήσει ανάλογα με τα προσόντα του και τις ανάγκες για εργασία και να συντονίζει τις προσλήψεις και μετακινήσεις σε ενιαία βάση. Το τελικό αποτέλεσμα των ανωμαλιών αυτών, επηρεάζει βέβαια αρνητικά και την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχει το Κράτος στους πολίτες.

Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο παρέχεται η δυνατότητα μονιμοποίησης στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, γίνεται τακτοποίηση του προσωπικού, που για οποιοδήποτε λόγο δεν μπορεί ή δεν θέλει να μονιμοποιηθεί και συγχρόνως λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα ώστε η μονιμοποίηση αυτή να μην επιδράσει βλαπτικά στη λειτουργία της Διοίκησης.

Με τη συνολική αυτή ρύθμιση επιτυγχάνεται μια εκκαθάριση της σημερινής κατάστασης. Ταυτόχρονα όμως δημιουργούνται οι προϋποθέσεις ώστε, σε συνδυασμο με επικείμενη αναθεώρηση της νομοθεσίας που θα ρυθμίζει περιοριστικά την πρόσληψη του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου, θα εμποδιστεί η αναπαραγωγή του απαράδεκτου αυτού φαινομένου που, όπως εκτέθηκε, καταστρατηγεί τη βασική αρχή της στελέχωσης της Διοίκησης από μόνιμους υπαλλήλους, παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων και υπονομεύει την αποδοτικότητα της Διοίκησης.

Ειδικότερα με τις διατάξεις του νομοσχεδίου ορίζονται τα εξής:

α) Με το Άρθρο 1

Με το άρθρο αυτό ορισθετούνται τα πλαίσια της μονιμοποίησης, του διορισμού δηλαδή του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου σε θέσεις μόνιμων υπαλλήλων. Εξαιρούνται από τη μονιμοποίηση εκείνοι που είτε λόγω της φύσης των υπηρεσιών που προσφέρουν είτε λόγω της ιδιαιτερότητας της αποστολής τους, είτε λόγω του παροδικού χαρακτήρα της ανάγκης που καλύπτουν, δεν μπορούν να αποκτήσουν την ιδιότητα του δημόσιου υπαλλήλου.

β) Άρθρο 2

Με το άρθρο 2 καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία του διορισμού.

Για το διορισμό απαιτείται να υποβάλλει ο ενδιαφερόμενος αίτηση, να έχει τα γενικά και ειδικά προσόντα της θέσης εκτος από το ανώτατο όριο ηλικίας. Τέθηκε εξαίρεση από το ανώτατο όριο ηλικίας διορισμού (350 κατά τον Υπαλληλικό Κώδικα) γιατί διαφορετικά θα αποκλείονταν από τη μονιμοποίηση αυτοί που πραγματικά έχουν μεγαλύτερο δικαίωμα να την προσδοκούν, δηλαδή όσοι έχουν μικρότερο χρόνο υπηρεσίας στο Δημόσιο.

Προβλέπεται επίσης με το άρθρο αυτό ότι πρώτα θα καλυφθούν οι υπάρχουσες κενές θέσεις και, εφόσον αυτές δεν επαρκέσουν, θα συσταθούν νέες θέσεις. Η ρύθμιση αυτή συμπληρώνεται από άλλη του ίδιου άρθρου που προβλέπει ότι τόσο οι νέες μόνιμες θέσεις όσο και οι θέσεις ιδιωτικού δικαίου που κατέχουν οι μονιμοποιούμενοι υπάλληλοι, καταργούνται, εφόσον, κενωθούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ώστε να μην επιβαρυνθεί η Διοίκηση σε μόνιμη βάση με τις νέες θέσεις και ταυτόχρονα να δοθεί η δυνατότητα της σύστασης με τους νέους οργανισμούς των πραγματικά αναγκαίων θέσεων ιδιωτικού δικαίου.

γ) Άρθρο 3

Με το άρθρο 3 ρυθμίζεται η ένταξη των μονιμοποιούμενων στην υπαλληλική ιεραρχία ώστε να μη θιγεί η εξέλιξη των ήδη υπηρετούντων δημόσιων υπαλλήλων. Οι ρυθμίσεις είναι σε αρμονία με αντίστοιχες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα και των Νόμων που τον συμπληρώνουν. Επίσης ρυθμίζονται τα θέματα των αποδοχών με βάση το γενικό κανόνα που ισχύει στις περιπτώσεις μεταβολής της υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων (μετατάξεις, εντάξεις κλπ.) σύμφωνα με τον οποίο δεν μειώνονται οι αποδοχές των εργαζομένων. Άλλωστε η δυνατότητα της μονιμοποίησης θα ήταν ανενεργός και χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο αν έμπαινε στους εργαζόμενους το δίλημμα της περικοπής των αποδοχών, που βέβαια παγώνουν μέχρις ότου καλυφθεί η διαφορά μεταξύ των πραγματικά καταβαλλόμενων αποδοχών και των αποδοχών του βαθμού τους στο ύψος που καταβάλλονται κατά τη μονιμοποίηση.

δ) Άρθρο 4

Με το άρθρο 4 ορίζεται ότι, μέσα στην πρώτη διετία από τη μονιμοποίηση μπορεί να γίνει μετάταξη από Υπουργείο ή άλλη Δημόσια Υπηρεσία σε Υπηρεσίες του ίδιου ή άλλου Υπουργείου, ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α., με ταυτόχρονη μεταφορά της οργανικής θέσης, σε κλάδο αντίστοιχων προσόντων. Η μετάταξη θα γίνεται ανάλογα με τις οργανωτικές και λειτουργικές ανάγκες των υπηρεσιών, χωρίς αίτηση των μονιμοποιούμενων και θα είναι υποχρεωτική γι' αυτούς. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται η ορθολογικότερη κατανομή του εντασσόμενου προσωπικού στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης. Επίσης καθορίζεται ο μηχανισμός της εφαρμογής της μετάταξης, καθώς και παρέχεται η δυνατότητα της επιλογής των ταμείων σύνταξης επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας από τους μετατασσόμενους.

ε) Άρθρο 5

Με το άρθρο 5 γίνεται η τακτοποίηση του προσωπικού που δεν θα μονιμοποιηθεί. Το προσωπικό αυτό καταλαμβάνει θέσεις οργανικές, οι οποίες όμως καταργούνται αυτοδίκαια μόλις κενωθούν.

στ) Άρθρο 6

Με το άρθρο 6 αντιμετωπίζεται ένα άλλο πρόβλημα το οποίο έχει σχέση με την ειδική κατηγορία υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου των συμβασιούχων έργου. Είναι γνωστό πως ένα σημαντικό μέρος των συμβασιούχων αυτών παρέχει στην πραγματικότητα εξαρτημένη εργασία. Με τις διατάξεις του άρθρου 6 γίνεται τακτοποίηση και του προσωπικού αυτού ανάλογη μ' αυτή που γίνεται για όσους παραμένουν με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου.

Το αν η σύμβαση μίσθωσης έργου υποκρύπτει στην πραγματικότητα σύμβαση εργασίας αφήνεται στο υπηρεσιακό συμβούλιο να το κρίνει.

ζ) Άρθρο 7

Με το άρθρο 7 παρατείνονται οι προθεσμίες για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου και μίσθωσης έργου, ώστε να αποφευχθούν τυχόν απολύσεις προσωπικού μέχρι την ολοκλήρωση των σχετικών διαδικασιών μονιμοποίησης ή τακτοποίησης γενικότερα του προσωπικού.

η) Άρθρο 8

Με το άρθρο 8 εξομοιώνεται ο χρόνος εργασίας των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου με το χρόνο εργασίας των μόνιμων υπαλλήλων. Έτσι ικανοποιείται ένα δίκαιο αίτημα των εργαζομένων στο δημόσιο με σχέση ιδιωτικού δικαίου.

Αθήνα, 17 Απριλίου 1984

Οι Υπουργοί

Προεδρίας της Κυβέρνησης ΑΠ. ΛΑΖΑΡΗΣ	Εσωτερικών ΑΓΑΜ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ
Οικονομικών ΓΕΡ. ΑΡΣΕΝΗΣ	Κοινωνικών Ασφαλίσεων ΛΕΥΤ. ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Διορισμός σε μόνιμες θέσεις του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α.».

Άρθρο 1.

1. Το προσωπικό που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού στο δημόσιο, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αόριστου χρόνου, μπορεί να διοριστεί σε οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του νόμου αυτού.

2. Δεν υπάγεται στις διατάξεις του νόμου αυτού το παρακάτω προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου:

α) Οι ειδικοί σύμβουλοι, οι επιστημονικοί συνεργάτες και οι ειδικοί συνεργάτες που προβλέπονται από τα άρθρα 10, 11 και 12 του Ν. 1320/1983 (ΦΕΚ 6), το άρθρο 8 του Ν. 1232/82 (ΦΕΚ 22) και το άρθρο 5 του Ν. 1299/82 (ΦΕΚ 129),

β) το αλλοδαπό προσωπικό καθώς και το προσωπικό που έχει προσληφθεί και υπηρετεί εκτός της επικράτειας,

γ) το εκπαιδευτικό ή διδακτικό προσωπικό,

δ) οι νομικοί σύμβουλοι, οι δικαστικοί σύμβουλοι, οι διευθυντές δικαστικού, οι προϊστάμενοι δικαστικού και οι δικηγόροι,

ε) το καλλιτεχνικό προσωπικό,

στ) το ιατρικό προσωπικό του κατά το άρθρο 24 του Ν. 1397/83 (ΦΕΚ 143) Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ.) καθώς και το ιατρικό προσωπικό των νοσοκομείων των Α.Ε.Ι.,

ζ) όσοι έχουν προσληφθεί στα γραφεία τύπου και δημόσιων σχέσεων του άρθρου 8 παρ. 4 του Ν. 1288/82 (ΦΕΚ 120),

η) το προσωπικό του Κεφαλαίου Δ' του Ν. 993/79 (ΦΕΚ 281) που έχει προσληφθεί για κάλυψη εποχιακών ή άλλων περιοδικών αναγκών,

θ) το προσωπικό που αναφέρεται στο άρθρο 10 του Ν. 1351/83 (ΦΕΚ 56),

ι) οι χειριστές αεροσκαφών και ελικοπτέρων της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας του Υπουργείου Συγκοινωνιών.

Άρθρο 2.

1. Όσοι επιθυμούν να διοριστούν πρέπει:

α) Να υποβάλουν αίτηση μέσα σε αναστρεπτική προθεσμία δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

β) Να έχουν τα προβλεπόμενα από την κείμενη νομοθεσία γενικά προσόντα διορισμού, εκτός από το ανώτατο όριο ηλικίας.

γ) Να έχουν τα ειδικά τυπικά προσόντα του κλάδου στον οποίο διορίζονται και

δ) να έχουν συμπληρώσει συνεχή υπηρεσία τουλάχιστον ενός έτους, εφόσον υπηρετούν με σύμβαση ορισμένου χρόνου και δεν κατέχουν οργανική θέση.

Οι προϋποθέσεις (β) και (δ) πρέπει να συντρέχουν κατά το χρόνο που υποβάλλεται η αίτηση.

2. Ο διορισμός γίνεται σε κενές οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων ή σε οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων που συνιστώνται σε υφισταμένους ή συνιστώμενους κλάδους.

3. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού συνιστώνται οι θέσεις που απαιτούνται για το διορισμό, εφόσον οι κενές θέσεις δεν επαρκούν, και καθορίζονται οι κλάδοι, στους οποίους συνιστώνται οι θέσεις αυτές και τα ειδικά τυπικά προσόντα διορισμού. Οι θέσεις αυτές καταργούνται αυτοδικαίως μολις κενωθούν με οποιοδήποτε τρόπο.

Τα π. διατάγματα της παραγράφου αυτής εκδίδονται μέσα σε προθεσμία οκτώ μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται για ίσο χρόνο με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης.

4. Από τα διορισμό του προσωπικού του νόμου αυτου σε μόνιμες θέσεις, καταργούνται αυτοδικαίως, οι θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου που κατέχονται από αυτό.

Άρθρο 3.

1. Ο διορισμός γίνεται σε θέσεις κλάδου αντίστοιχου με την ειδικότητα με την οποία κάθε διοριζόμενος είχε προσληφθεί. Όσοι από τους διοριζόμενους έχουν αυξημένα τυπικά προσόντα σε σχέση με τα προσόντα της ειδικότητας με την οποια είχαν προσληφθεί, διορίζονται σε θέσεις κλάδου αντίστοιχου με τα προσόντα αυτά.

2. Ο διορισμός γίνεται στον εισαγωγικό βαθμό του κλάδου, μπορεί όμως να γίνει και σε ανώτερο βαθμό μετά από γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου, εφόσον ο διοριζόμενος έχει χρόνο υπηρεσίας, συνεχούς ή διακεκομμένης, ίσο με αυτόν που απαιτείται από τις οικείες διατάξεις για την προαγωγή του έως τον ανώτερο βαθμό. Ο χρόνος αυτός πρέπει να έχει διανυθεί με τα τυπικά προσόντα του κλάδου στον οποίο διορίζεται ο υπάλληλος. Κατ' εξαίρεση, προκειμένου για προσωπικό που τμήμα της υπηρεσίας του έχει διανυθεί πριν από την απόκτηση των τυπικών προσόντων που προβλέπονται για τα γενικότερο κλάδο που διορίζεται (ΑΤ, ΑΡ, ΜΕ, ΣΕ). ο διορισμός μπορεί να γίνει, με αίτηση του ενδιαφερόμενου, στο βαθμό που θα διοριζόταν στον κατώτερο κλάδο με βάση το χρονο της συνολικής υπηρεσίας του.

Ο διορισμός δεν μπορεί να γίνει σε βαθμό ανώτερο από τον 6ο στους κλάδους ΑΤ, και ΑΡ, τον 7ο στους κλάδους ΜΕ και τον 9ο στους κλάδους ΣΕ. Κατ' εξαίρεση οι τεχνικοί διπλωματούχοι ΑΕΙ μπορεί να διορίζονται μέχρι και τον 4ο βαθμό στους κλάδους ΑΤ, εφόσον οι θέσεις του οικείου κλάδου διαβαθμίζονται ενιαίες έως το βαθμό αυτό.

Αν ο εισαγωγικός βαθμός του κλάδου είναι ανώτερος απ' αυτον που προβλέπεται στα δύο προηγούμενα εδάφια, ο διορισμός γίνεται στον εισαγωγικό βαθμό του κλάδου.

3. Ο χρόνος που πλεονάζει στο βαθμό διορισμού λογίζεται ότι έχει διανυθεί στο βαθμό αυτό για όλες τις συνέπειες εκτός από το δικαίωμα λήψης διαφοράς αποδοχών.

4. Οι διοριζόμενοι τοποθετούνται στο αριστερό των ομοιοβάθμων που υπηρετούν κατά το χρόνο του διορισμού τους και δεν μπορούν να κριθούν για τον επόμενο βαθμό πριν αποκτήσουν δικαίωμα κρίσης γι' αυτό το βαθμό οι αρχαιότεροί τους.